

Številka 4, februar 2015

NAŠ UTRIP
OBČASNIK iz MOTNIKA

Motnik v snegu in žledu, februar 2014.

UTRIP V LETU 2014

Drage članice, spoštovani člani našega Podeželskega društva - Utrip pod lipo domačo.

Nova številka našega časopisa, ki nam v besedi in sliki predstavlja del aktivnosti našega društva, nam tako odpre pogled nazaj in zabeleži dogodke preteklega leta. Leto hitro mine in prav je, da je dogajanje zabeleženo na ta način in aktivnosti niso pozabljene. Motnik ima bogato zgodovinsko dediščino, iz katere lahko črpamo energijo za bodoče življenje na način, kot so to znali delati naši predniki. Želim si, da bi v naši skupnosti v polni meri prepoznali bogastvo tega izročila, saj lahko tako še največ naredimo za prihodnje rodove. Povežimo preteklost s prihodnostjo, bodimo aktivni, sodelujmo vsi pri organizaciji ali izvedbi društvenih dogodkov ter ohranjajmo navade, običaje in moč naših prednikov!

Ančka Podbevšek, predsednica društva.

Spoštovani Motničani, spoštovani bralci!

V tej številki časopisa »Naš Utrip, Občasnik iz Motnika« je ob povzetku dogodkov, ki jih je organiziralo Podeželsko društvo – Utrip pod lipo domačo ali so člani pri kakršnihkoli dogodkih sodelovali, nekoliko bolj poudarjen novembrski dogodek ob 150 letnici rojstva pomembnega motniškega rojaka Karla Bervarja tudi zato, ker je pri izvedbi celotne slovesnosti sodelovalo tudi društvo Utrip s prispevkom za pripravo zahvalnih daril predstavnikom sodelujočih, nastopajočih in sponzorjev. Vsem, ki so mi kakorkoli pomagali pri pripravah na ta dogodek, vsem sodelujočim in nastopajočim, vsem, ki so obljubili ali že oddali prispevke za slavnostno mašo, organizacijo slovesnosti in pokritje stroškov doprsnega kipa Karla Bervarja, se iskreno zahvaljujem. Posebej hvala tudi predsednikoma Krajevne skupnosti in Turističnega društva Motnik za ponujeno pomoč, še posebej za pripravo temelja in ureditev spominskega parka nad mrliško vežico. Vnuk Karla Bervarja, prof. dr. Zarjan Fabjančič, je s svojim predavanjem na slovesnosti osvetlil del rodovnika motniške rodovine Bervarjev, s čimer je sorodnikom in zbranim v kulturnem domu odstrl neverjetne podobe nekega časa. Po odzivu Bervarjevih sorodnikov, ki smo jih s skupnimi močmi za to slovesnost uspeli najti in povabiti, je bil dogodek veliko in prijetno presenečenje. Z izjemnim življenjskim delom s področja rodoslovja, s svojo neverjetno vztrajnostjo in spominom, z zbiranjem podatkov o rodovini že od mladih let ter z odkrivanjem sorodstvenih vej in povezav, nam je Zarjan odkril in nam še odkriva neverjetno zgodovino prednikov, za katero nismo vedeli, ali pa smo o njej vedeli zelo malo. V imenu vse Bervarjeve rodovine se profesorju tudi na tem mestu iz srca zahvaljujem, saj je tudi za vse motniške Bervarje in potomce opravil izjemno življenjsko delo.

Vsem Motničanom in članom društva Utrip še vedno velja poziv, da se oglasite z zapisi o značilnostih tega kraja, o šegah ter navadah nekoč in danes, predvsem pa spodbujam starejše Motničane, da se oglasijo s svojimi spomini na mlada in otroška leta. Še vedno priporočam in prosim, da pobrsunate med starimi slikami, da najdete za Motnik ali okolico značilne stare fotografije, da omogočite njihovo objavo in jih tako rešite pred pozabo.

Pod naslovom »Izbrskano iz spomina« sem v tej številki objavila intervju z zanimivo Nežko Bajde, ki je bila rojena v Tuhinju in živi zdaj na Vranskem, a je kratek čas svojega življenja bila vezana tudi na Motnik. Pogovor z njo je bil živ dokaz dobrega spomina tudi pri spoštljivih 89. letih.

Predsednici društva Utrip, vsem članom upravnega odbora in vsem dobrim ljudem se zahvaljujem za dosedanje delo in vabim k sodelovanju tudi v bodoče. Zaradi več naročenih izvodov te številke zalagam tokrat sredstva za plačilo tiskarju jaz osebno,

Marina Drolc.

Peti občni zbor Podeželskega društva – Utrip pod lipo domačo, Motnik – 16. 2. 2014

Člani društva Utrip so se zbrali to nedeljo v gostilni Flegar na 5. občnem zboru društva. Po uvodni besedi predsednice Ančke Podbevšek in izvolitvi delovnega predsednika Valentina Zabavnika so bila podana vsa letna poročila, ki so bila po razpravi tudi soglasno sprejeta. V nadaljevanju so bile izpeljane nove volitve v organe društva, v disciplinski komisiji je Robert Goričan zamenjal Marijo Urisk. Predsednica je predstavila plan dela za prihodnje leto. Z upoštevanjem predlogov članov na zadnjem sestanku upravnega odbora je bil plan dela tudi sprejet. Glede objav nekaterih člankov v lanskem letu je bila po razpravi sprejeta odločitev društva, da naših prispevkov pred izdajo časopisa Naš utrip ne bomo objavljali na internetu. Po uradnem delu se je petega občnega zbora je predsednica društva Ančka

Podbevšek razdelila prisotnim članom društva kot darilo časopis Naš utrip št. 3 in dežnik z emblemom društva.

Občni zbor je bil zaključen ob dobri zakuski, ob prijetnem pogovoru in ob druženju vseh udeležencev.

Tekst in slike: Marina Drolc.

Flegarjeva mama ima 90 let – 2. 2. 2014

To nedeljo so se pri Flegarju zbrali sorodniki Flegarjeve domačije, da bi proslavili 90 let mame Marice Grabnar.

Po nedeljski maši smo se na prijazno vabilo hčerke in gostiteljice Betke domačim pridružili tudi motniški cerkveni pevci in nekateri člani Podeželskega društva - Utrip pod lipo domačo, Motnik. Ob čestitkah in prijetnem druženju smo skupaj tudi zapeli in mami Marici zaželeli še mnogo, mnogo zdravih let.

Tekst in slika: Marina Drolc.

Motnik v snegu in žledu – 25. 1. – 3. 2. 2014

Že 25. januarja 2014 je vreme Motniku nasulo veliko količino snega in iz dokumentarnih posnetkov izhaja, da so se veje že takrat krivile pod veliko težo. Dober teden kasneje je začelo deževati, dež je sproti zmrzoval in se spreminjal v težko ledeno skorjo. Drevje, veje in gozdovi so začeli pokati, lomilo se je vejevje, padala so drevesa. Pivško in postojnsko področje je zajela tema in velikanska škoda. V ožjem trgu Motniku vejevja in dreves ni polomilo, več škode pa je bilo na skalnatih in strmih gozdnih površinah, kot je severno pobočje Jasovnika. Tam so lastniki gozdov še dolgo reševali in spravljali podrto drevje.

Februarski sneg in žled v Motniku, 2014, tekst in slike: Marina Drolc.

Pustno rajanje in maškarada v Motniku – 4. 3. 2014

Že četrtrič se je v okviru Podeželskega društva - Utrip pod lipo domačo iz Motnika

zbrala skupina več kot trideset velikih in malih maškar na vzhodnem delu Motnika in se vesela podala na sprehod po trgu do poslopja motniške šole. Veselo družbo sta s petdesetimi slastnimi krofi in kopico flancatov postregli prijazni predsednica društva Utrip Ančka Podbevšek in šefinja Flegarjeve gostilne Betka Piskar.

Tekst : Marina Drolc, slike: Ančka Podbevšek in arhiv društva Utrip.

Koncert v Koblju – 23. 3. 2014

Na povabilo ljudskih pevcev »Pustrovžeki« smo se člani društva Utrip tudi letos udeležili koncerta v njihovem domačem kraju, v kulturnem domu v Koblju pod Pohorjem. Koncert so domačini pripravili ob praznovanju materinskega dne. Nastopilo je več različnih pevskih zborov in skupin, zanimivi so bili tudi otroci iz vrta in šolarji z več recitacijami. Ob tej priliki so organizatorji pripravili v dvorani tudi razstavo ročnih del. Po koncertu je sledila dobra zakuska, vsa dekleta in žene pa so organizatorji obdarili s cvetočo lončnico. Vsem organizatorjem koncerta v Koblju se člani društva Utrip lepo zahvaljujemo za vladno vabilo in lepo prireditve.

Tekst in slike: Marina Drolc.

Izdelovanje butaric za cvetno nedeljo – 11. 4. 2014

Večje število članov društva Utrip – Pod lipo domačo, Motnik in veliko mladih se je ta petek zbralo pod nadstreškom za motniškimi župniščem ob izdelovanju butaric in ob prijetnem druženju. Vsi zbrani so izdelali okrog dvajset butaric za cvetno nedeljo, najlepša med njimi je bila tudi letos butara velikanka, ki je ponovno dobila mesto v motniški veliki cerkvi. Lepo in razveseljivo je bilo ob tej priliki videti tudi veliko mladih in otrok, ki so z zanimanjem opazovali mojstra tega dela, gospoda Gašperja in se z veseljem lotili izdelave vsak svoje butarice.

Vsem prostovoljcem in prostovoljkam, ki so že predhodno nabavili zelenje, že izdelali rožice iz krep papirja in preskrbeli ves drug potreben material, se v imenu društva Utrip lepo zahvaljujem. Hvala tudi gospodinjam za dobro postrežbo ob koncu druženja, vse člane in ostale Motničane pa vabim na tako izobraževanje in druženje tudi v prihodnjem letu.

Tekst in slike: Marina Drolc.

Smrt osemnajstletnega Martina Pikla – 13. 4. 2014

Novica o tragični smrti mladega Martina je Motničane ujela pred motniško cerkvijo in pred jutranjo mašo na cvetno nedeljo. Strašna novica, da je Martin v zgodnjih

jutranjih urah podlegel poškodbam in končal svoje mlado življenje na cesti zaradi pijanega voznika, je pretresla vse, ki smo ga poznali in ga imeli radi.

Brezvestni voznik je fanta, ki je v jutranjih urah pešačil od Vranskega proti Motniku, zbil in po dejanju pobegnil. Takoj zatem je pripeljal romunski tovornjak in še ta zbil Martina. Če bi pijani voznik osebne avtomobila s sopotniki takrat ustavil in poklical pomoč, bi morda Martin še živel. Tako pa sta brezobzirnost in pijača spet terjali mlado smrtno žrtev. Tragični dogodek je zarezal v domačijo in družino Pikel globoko rano, saj so izgubili izjemnega in izredno delovnega fanta z zaključeno mizarško šolo in z redno zaposlitvijo. Neizmerna žalost celotne njegove družine in Martinov prelepi v belino odeti grob pa še vedno spominja vse domačine kot tudi vse priložnostne obiskovalce motniškega pokopališča na hudo nesrečo in nas postavlja pred vprašanje, kako se je to sploh moglo zgoditi.

Tekst: Marina Drolc, slika: Tatjana Poljanšek.

Jurijeva nedelja v Motniku – 26 .4. 2014

JURJEVANJE

FLETNO V MONTIKU

Veliko praznovanje v čast motniškega farnega zavetnika sv. Jurija se je odvijalo to soboto v Kulturnem domu v Motniku. Nastopili so številni posamezniki in skupine iz več društev upokojencev, in sicer: Komenda, Cerklje na Gorenjskem in Bukovica - Šinkov Turn. Nastopila je tudi otroška folklorna skupina Avrikelj, osrednja gostja pa je bila gospa Ivica Ogorevc, motniška rojakinja - Mejačeva Ivica iz Zajasovnika.

V lepo pripravljenem programu so številne zbrane v dvorani vsi nastopajoči razvedrili s skeči, petjem, plesom, recitacijami in nam tako z veliko dobre volje polepšali sobotno praznično popoldne. Ivici Ogorevc, vsem nastopajočim in organizatorjem se za njihovo sodelovanje lepo zahvaljujemo in jih vabimo, da se nam še kdaj pridružijo.

Tekst in slike: Marina Drolc.

V Motniku se je podrla spomeniško zaščitena lipa – 11. - 12. 5. 2014

V noči iz nedelje na ponedeljek je pod silovitim vetrom klonila dvesto trideset let stara mogočna lipa v motniškem parku nasproti Flegarjeve domačije. Lipa je bila v notranjosti že trhla, kar je razvidno iz posnetkov, a je zaradi spomeniške zaščite ni bilo mogoče posekati. To noč pa tako močnega viharja ni zdržala, prelomila se je in

padla proti zahodni strani. S svojim vrhom se je naslonila na sosednjo visoko lipo, s srednjimi vejami pa na Marijino kapelico in tako delno poškodovala streho in napušč. Starost lipe je spomeniško varstvo iz Kranja pred tridesetimi leti ocenilo na dvesto let. Na tej lipi so bile včasih pritrjene posebne zanke, ki so v času motniških sejmov služile za privezovanje živine medtem, ko so si gospodarji v gostilni nasproti privezovali dušo in sklepali posle. Na tem mestu so člani Turističnega društva Motnik ob praznovanju osemdesetletnice društva že posadili novo mlado lipo, ki naj čim bolj raste ter ohranja podobo trga in kraja.

Tekst: Marina Drolc - Marjan Semprimožnik, slike: Marina Drolc.

Izlet s sadjarji iz Tunjic v Goriška Brda - 17. 5. 2014

Na povabilo sadjarskega društva iz Tunjic smo se člani društva Utrip, dne 17.5.2014, udeležili izleta v Goriška Brda. Obiskali smo najprej kmetijo na Planini pri Ajdovščini, ki se poleg kmetovanja ukvarja tudi s peko različnih vrst kruha. Gospodinja nam je po pokušini različnih kruhov, sira, domačih sokov in vina pokazala tudi razstavo kruhovitih izdelkov, za večino teh vzorcev je na kmetijskem

sejmu v Ptujju dobila tudi priznanje. Pri kmetu Mavriču v Kojskem smo se najedli češenj kar v njegovem nasadu, nato pa smo obiskali še Šmartno v Goriških Brdih in

Dobrovo. Po dobrem domačem kosilu smo si na kmetiji ogledali še posebno vzgojo lepih rdečih jagod, gospod Radovan pa nam je dovolil pokusiti tudi prve zrele hrustavke v njegovem mladem češnjevem nasadu. Tu smo nakupili tudi slastne češnje za domov in s to embalažo napolnili spodnji del avtobusa. Preživeli smo lep izobraževalni dan v prijetni družbi, zato se predsedniku sadjarskega društva Tunjice, gospodu Valentinu Zabavniku, za vabilo na izlet lepo zahvaljujemo.

Tekst in slike: Marina Drolc.

Stoletnica začetka prve svetovne vojne – 28. 7. 2014

Pred točno sto leti, 28. julija 1914, mesec dni po atentatu Gavrila Principa v Sarajevu, se je z vojno napovedjo Avstro-Ogrske Kraljevini Srbiji začela prva svetovna vojna, trajala je do 11. novembra 1918. V tej vojni, ki je spremenila podobo Evrope, se je borilo okoli 70 milijonov ljudi, v njej pa je skupaj s civilnimi žrtvami po nekaterih izračunih umrlo tudi do sto tisoč Slovencev. Večji del Slovenije je leta 1918 postal del Kraljevine SHS in pozneje Jugoslavije, Primorska pa je postala del Italije in se je znašla pod hudim pritiskom asimilacije in fašizma. Štiri krvava leta vojne so za seboj pustila 37 milijonov mrtvih, ranjenih in pogrešanih vojakov in civilistov. Vojna je spremenila evropski zemljevid in izčrpala gospodarsko moč Evrope.

Spominska plošča na južni steni cerkve sv. Jurija v Motniku nas spomni tudi na žrtve tega časa iz našega kraja. Tudi ta plošča naj ostaja v spomin in opomin na velikanske posledice za življenje ljudi, pomanjkanje, grozote in pustošenja ter s tem posledično na spremembo življenjskega standarda vseh družbenih slojev.

Tekst in slika levo: Vikipedija, prosta enciklopedija, Marina Drolc, slika spominska plošča: Andrej Senegačnik.

Poslovili smo se od Tilke Bregant, Flegarjeve Tilke – 31. 7. 2014

Zadnji dan letošnjega julija smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od Tilke Bregant, rojene Grabnar. Rodila se je leta 1932 v Motniku Alojziji in Ludviku Grabnarju kot najmlajša od petih otrok. Srečno otroštvo je preživela v rodnem Motniku, kjer je kot zvedavi otrok hodila k raznim mojstrom rokodelcem, vneto opazovala in doživljala njihovo delo ter vse to konec leta 2011 živo in doživeto tudi zapisala v svojih spominih na otroška leta in rodni Motnik. Med vojno je hodila dve leti v nemško šolo, nekaj mesecev je delovala tudi partizanska šola. Jeseni 1945 je odšla v Ljubljano, se vpisala v gimnazijo, nadaljevala šolanje na učiteljski šoli, tu pa razvijala svojo ljubezen do glasbe, petja, gledališča in literature. Učiteljsko pot je začela na osnovni šoli na Livku, nadaljevala v Lipoglavu, nato v Hrušici in nazadnje na šoli Ketteja in Murna na Kodeljevem v Ljubljani. Svojemu možu in štirim otrokom je Tilka podarila veliko toplote in ljubezni, na vse pa je prenašala ljubezen do narave, umetnosti in ustvarjalnega načina življenja. Kljub šolskemu delu in veliki družini se je vpisala na Pedagoško fakulteto in končala študij razrednega pouka. Bila je planinska vodnica, rada je imela morje, kamor je leta spremljala otroke v organizaciji Društva prijateljev mladine Ljubljana Moste Polje. Občudovala je citre, veličasten zvok orgel, prepevala je ob kitari, vodila šolske otroške zборе, jih spremljala s harmoniko, prebirala poezijo in pripravljala z učenci recitale. Do zadnjih let je pela v ženskem pevskem zboru Ivana Cankarja.

Njeni spomini so bili objavljeni v drugi številki motniškega občasnika Naš utrip, zaradi bolezni pa ni mogla dokončati vsega, kar je želela povedati. V svojih spominih na mladost je zabeležila običaje, navade, prepoznavno kulturo tistega časa in velik del takratnega življenja v manjšem kraju Motniku, s tem pa je veliko važnih trenutkov v nekem času in prostoru rešila pred pozabo. Ljubezen do svojih najbližjih, navezanost na domače, na rodni kraj in zabeleženi spomini nam bodo Tilko ohranili v najlepšem spominu. Na ljubljanskih Žalah sva se z besedami slovesa od nje poslovili tudi motniški rojakinji Rezika Pungartnik Valentan in Marina Drolc.

Slika: Iz arhiva Bregantovih, tekst: Marina Drolc.

Lepa misel:

Vse teče kakor reka, le spomini obdajajo človeka.

Pogostitev dijakov na relaciji Domžale Kamnik in nazaj – 1. 9. 2014

Podeželsko društvo – Utrip pod lipo domačo, Motnik je sodelovalo pri organizirani pogostitvi dijakov na vlakcu, ki je vozil dijake na zgoraj omenjeni relaciji. Članice društva so dijake postregle s kruhom, sirom, suhim sadjem in sokom.

Teks po poročilu Ančke Podbevšek: Marina Drolc.

Trgatev v Bistrici ob Sotli – 11. 9. 2014

Sedem članov društva Utrip se je odzvalo prijaznemu vabilu na Kozjansko in na kmetiji Marof v celodnevnem neugodnem vremenu pomagalo družini pri trgatvi. Natrgali so veliko grozdja in se izkazali za dobre delavce, zato so člani že takoj dobili povabilo za trgatev v naslednjem letu. Dan se je zaključil ob dobri pojedini in veselem vzdušju. Vsi člani društva Utrip se družini lepo zahvaljujejo za prijazno vabilo in prijetno druženje. Trgatev je tudi družabno srečanje, zato bomo s pridnimi rokami vedno radi priskočili na pomoč.

Slike in poročilo s trgateve: Ančka Podbevšek, Milan Brišnik, tekst: Marina Drolc.

Nedeljsko popoldne v Motniku – 12. 10. 2014

V prelepem nedeljskem popoldnevu se je v okviru Podeželskega društva – Utrip pod lipo domačo v dvorani motniškega kulturnega doma zbrala velika množica ljudskih pevcev in s svojim nastopom navdušila zbrane poslušalce. Nastopilo je sedem zborov, ki so obudili spomin na stare ljudske pesmi in nas spomnili na mladost in stare čase, ko smo mladi skupaj s starejšimi ob večerih posedali pred domačijami in prepevali slovenske narodne pesmi.

Navdušili so nas nastopajoči: Jože Jagodic, kamniške Predice, Moški pevski zbor Radomlje, Pevci iz Tuhinjske doline, Fantje treh vasi in Citrarsko pevski duet Manca in Tomaž Plahutnik. Tomaževi hčerki Mancija sta se kasneje na odru pridružili tudi njena sestra Ana in babica Štefka.

Vse tri dame so bile ob spremljavi citer krasne, mala Manca pa nas je s svojim nastopom še posebej prevzela. Nato so nastopile še ostale skupine in na koncu gostje, ki so prišli izpod oddaljenega Pohorja. Štirje fantje iz Koblja, ki nastopajo pod imenom Pustrovžeki, so v Motniku že nastopili pred leti, zato smo jih bili ob ponovnem obisku še posebej veseli.

Revija ljudskih pevcev je minila v prijetnem vzdušju, po končanem programu pa se je petje nadaljevalo in ga ni hotelo biti konca. Ohranjanje in oživljanje starih običajev ter vračanje v čase starih in prelepih ljudskih pesmi, bo gotovo naše pravo doživetje tudi v bodoče.

Vsem gostujočim pevcem se člani društva Utrip lepo zahvaljujemo.

Tekst: Marina Drolc, slike: Valentin Zabavnik.

150 letnica rojstva motniškega rojaka KARLA BERVARJA (1864-1956), cerkvenega glasbenika in skladatelja, organista, učitelja in ustanovitelja privatne orglarske šole v Celju – 9. 11. 2014

Dne 9. novembra 2014 smo v Motniku organizirali veliko slovesnost v spomin na Karla Bervarja s slovesno mašo, z odkritjem doprsnega kipa slavljenca in z akademijo v dvorani kulturnega doma. Pri lepo izvedeni slovesnosti so sodelovali: pomožni škof dr. Anton Jamnik, pevski zbor A. Foerster pod vodstvom prof. Damijane Božič Močnik, župan občine Kamnik Marjan Šarec, predsednika krajevne skupnosti in kulturnega društva Motnik, Motničanka Marina Drolc in vnuk slavljenca prof. dr. Zarjan Fabjančič.

Karl Bervar, originalna slika, doprnsni kip in postavitve v spominskem parku nad mrliško vežico v Motniku.

Skrajšana predstavitev Karla Bervarja (iz daljšega dela v kulturnem domu Motnik).

Karl Bervar se je rodil 4.11.1864 v Motniku, tu končal osnovno šolo in se zelo mlad začel učiti orgle v sosednjem Špitaliču in v samostanu Nazarje. Pri 18. letih se je vpisal v orglarsko šolo Anton Foerster v Ljubljani, se učil liturgiko, zgodovino cerkvene glasbe, harmonijo z generalnim basom, modulacijo, imitacijo, kontrapunkt, analizirali so kanon in fugo, peli so koralno in figuralno ter vadili orgle in klavir. Po končani orglarski šoli je odslužil vojaški rok, nato eno leto služboval kot organist v Blagovici in pet let v Gornjem gradu.

Leta 1896 se je vpisal v konservatorij v Regensburgu, ga končal z odličnim uspehom, na Dunaju pa opravil državni izpit za poučevanje glasbe na srednjih šolah. Nato se

je vrnil v Celje, se v času Avstro-ogrske monarhije zavzemal za slovenski jezik v šolah, leta 1899 pa z dovoljenjem cerkvene in posvetne oblasti ustanovil v lastni hiši Vili Cecilija v Celju Orglarsko šolo in jo vodil nepretrgano do julija 1937,

ko je bila orglarska šola premeščena v Maribor. V Celju je bil regens chori pri opatijski cerkvi, poučeval je glasbo na celjski slovenski gimnaziji, si prizadeval za dvig stanu organistov, vodil čitalniški pevski zbor, predaval na tečajih za organiste v Mariboru in v Celovcu. Skladal je cerkvene in posvetne pesmi, nagrobnice, Savinjske odmeve in znano skladbo Novomašnik. Bervar velja za agilnega in za glasbeno vzgojo vnetega glasbenika. Na svoji šoli je predaval orgle, glasbeno teorijo,

Slike s slovesnosti: kamnik.si, Vojteh Cestnik, Miha Kač, Marina Drolc.

Karl Bervar v vojaški uniformi, 1885, sliko hrani vnuk Karla prof. dr. Zarjan Fabjanič.

Karl Bervar dirigira ob procesiji Rešnjega telesa, Celje 1938, sliko hrani Marko Jagrič.

harmonijo, kontrapunkt, cerkveno glasbeno zgodovino, dirigiranje, nauk o instrumentih, koralno petje in pevski zbor, ljudsko petje in spremljavo. Iz obsežne kronike o delovanju šole izhaja, da je v 35 letih Bervarjevo orglarsko šolo absolviralo nad tristo udeležencev, ki so kot usposobljeni organisti in pevovodje nadaljevali delo svojega učitelja in mojstra. Bervar je poleg razprav in člankov svoje pesmi objavljajal v Cerkvenem glasbeniku, veliko svojih pesmi je izdal v samostojnih zbirkah in v skupnih zbirkah z drugimi skladatelji. Večino cerkvenih mašnih pesmi, žalostink in nagrobnic je izdal v samozaložbi, veliko tudi necerkvenih pesmi. Več pesmi je večkrat objavljenih, zato obsega skupen skladateljski opus Karla Bervarja prek 90 pesmi.

Vnuk slavljenca prof. dr. Zarjan Fabjanič je v svojem predavanju na dan slovesnosti v sliki in besedi izčrpno predstavil rodovnik Bervarjev od leta 1660 naprej. Danes v Motniku ni več priimka Bervar. O svojem starem očetu Karlu Bervarju, sinu Lucije in vnuku Luke Bervarja, takratnega motniškega župana, je Zarjan med drugim povedal.

Po orglarski šoli v Ljubljani je Karl Bervar odslužil vojaški rok v Ljubljani, pri konjenici, v nekdanji vojašnici za Bežigradom. Bil je drobne in manjše postave, a zelo čeden fant, kar je v svojih samskih letih s pridom izkoriščal. Med službo organista v Gornjem gradu je spoznal in se poročil z Jožefo Matek, hčerko najbolj pomembne gornjegrajske družine. Po končanem glasbenem konservatoriju v Regensburgu se je vrnil v Celje, očitno je presodil, da v Motniku ne bo mogel uresničiti svojih ambicij. V Celju je sezidal hišo, v kateri je odprl orglarsko šolo in izobraževal svoje kandidate. Pri 72-tih letih je po polnih osemindesetih letih s poučevanjem na svoji šoli prenehal, s tem je ta šola prenehala delovati.

V prvem zakonu se je Karlu rodilo 12 otrok, enajst deklet in en fant. Šest preživelih je na družinski sliki,

hči Alojzija je bila moja mama. Med Karlom in Jožefo so bila po družinskem izročilu globoka čustva, družina je funkcionirala zgledno. Žena Jožefa je umrla stara 53 let za možgansko kapjo. Čez eno leto se je Karl poročil drugič s 25 let mlajšo Ano Jagrič, z veliko zaupnico že odraščениh Karlovih hčera, ki je tudi zgledno skrbela za družino. Igrala je dobro staro mamo tudi meni, saj je moja prava stara mama Jožefa umrla 23 let pred mojim rojstvom. Karl je umrl star 92 let, zadnjih deset let je bil slep. Strašno lepega življenja ni imel, več težkega kot lahkega. Ni pil, ni kadil, ob svoji 90 letnici pa je zbrani družini potožil, kako mu je žal, da je živel tako solidno. Umrl je na svojem domu, 24.3.1956, pokopan je na celjskem pokopališču.

Karl Bervar s prvo ženo Jožefo in šestimi otroki, slikano 1914 ob Karlovi 50 letnici, hčerka Alojzija stoji prva z desne, sliko hrani Zarjan.

Vila Cecilija na Bregu v Celju, ki jo je zgradil Karl Bervar, v njej je bila njegova orglarska šola, slika: Milan Brišnik, 2014.

Podatke o Karlu Bervarju zbrala po virih:

- NUK, Ljubljana;
- Cerkvni glasbenik, več številk;
- članek Budkovič Cvetko, Orglarska šola v Celju in MB, Mohorjev koledar 1990;
- knjiga Štefana Alojzija Ferenčaka, *Izobraževanje cerkvenih glasbenikov v Mariborski škofiji od A.M. Slomška do danes*, Maribor 2004

in zapisala izvleček iz Zarjanovega predavanja v dvorani:

Marina Drolc.

Miklavž v Motniku – 7. 12. 2014

To nedeljo se je na poti skozi Tuhinjsko dolino ustavil tudi v Motniku prvi od treh dobrih decembrskih mož radodarni Miklavž. Dvorana kulturnega doma se je napolnila do zadnjega sedeža in pričakovanje otrok se je stopnjevalo do določene ure, ko bi se moral dobri mož v Motniku že ustaviti. Otroci in šolarji motniške šole so vsem zbranim v dvorani predstavili lep program in lepo zaplesali, nato pa so z glasnim klicanjem le priklicali dobrega moža. Miklavž je prišel s svojima parkljema, vse je lepo pozdravil, za vse zbrane otroke pa prinesel kup lepih daril. Dobremu možu so se lepo zahvalili za darila tudi otroci in ga povabili, da se ponovno ustavi v Motniku ob naslednjem Miklavževem prazniku. Praznovanje ob obisku Miklavža se je zaključilo s skupno fotografijo in v veselje vseh obdarjenih otrok.

Tekst in slike: Marina Drolc.

IZBRSKANO IZ SPOMINA

Intervju z Nežko Bajde – 13. 12. 2014

Gospa Nežka, spoznali smo vas na Križnikovem festivalu v Motniku junija 2014, ko ste nam predstavili nekaj pripovedk, ki so vam jih povedali vaši predniki. Kje ste se rodili in kje so vaše korenine?

Nežka Bajde

Rodila sem se 12. januarja 1926 v Zgornjem Tuhinju št. 12, bila sem peta od dvanajstih rojenih otrok. Trije fantje so umrli, zadnja od teh sta bila dvojčka. Rodila sem se že v novejši hiši, ki sta jo naredila starša, štiri sestre so se rodile že pred mano še v stari domačiji, kjer sta starša živela prej. Oba starša sta bila doma v Tuhinju, dekliški priimek mame je Jeglič, oče pa se je pisal Bajde. Pri obeh domačijah so bili kajžarji, bolj revni kot ne. Do enajstega leta sem bila doma, potem sem odšla na Tešovo nad Vranskim, k starejši sestri, kjer sem pomagala pri delu in varovala otroke. Tam sem ostala štiri leta. Tudi v šolo sem še nekaj časa hodila na Vranskem. Imam samo štiri razrede osnovne šole, sem pač tako mlada morala od doma, bila je revščina in veliko otrok, na več koncih sem

morala že mlada biti za varuško. Tik pred drugo vojno sem spet prišla domov v Tuhinj, kamor je v tem času prišla prosit moje starše Matevčeva iz Motnika, če bi me dali za varuško v Motnik. Tako sem prišla mlada k Matevcu kot varuška in tam ostala sedem mesecev.

Kako je bilo takrat v Motniku, kakšne so bile razmere pri tej družini in kako so ravnali z vami, bili ste skoraj še otrok?

Razmere v tej družini so bile slabe, skromne, tudi veliko otrok je bilo in morala sem delati tudi vsa ostala dela. Ženska, ki se je priženila k »Matevcu« je bila Pečnikova z Brezovice. V hiši je vladala revščina, alkohol, nečistoča in slabo življenje na vsakem koraku. Takrat so bili pri Matevcu še posebej slabi časi, ni bilo hrane, ko smo poželi ječmen, smo ga na podu omenjali in takoj peljali v mlin, da se je spekel kruh. Ko sem prišla k njim, so bili tam trije otroci, Jože, Tine in Anica, pa še en dojenček. Ni bilo kruha, pa veliko umazanije in cunj, nič pranja, ob sobotah so prosili mene, da bi kaj oprala. Motila me je nečistoča, ker smo bili pri nas doma navajeni čistoče, moja mama so bili zelo pridna in čista ženska.

Ali se spomnite, kakšne so bile takrat razmere sicer v Motniku?

Razmere v Motniku nisem kaj dosti poznala, morala sem delati, videvala sem samo bližnje sosede. Kot sicer povsod, so bile takrat razmere tudi v Motniku slabe. Spomnim se, da so tudi moja mama večkrat kaj pripovedovali o Motniku, še mladi so bili nekaj časa v motniškem farovžu za deklo. Veliko so mama govorili o Purgarjevi Mici, tudi jaz sem jo poznala, bila je taka mogočna ženska. Drugih Purgarejvih se ne spomnim. Poznala sem tudi Jernejkove, tam je bila usnjarija. Spomnim se Barbačevih, Vrbanovčevih, Reguljevih, Kajbičevih, posebej s Kajbičevo Faniko smo se družili, srečala sem jo kasneje pri Videtovih na Lazah. Spomnim se tudi Hudomalja, poznam Debelakove. Na sredi Motnika se spomnim Pečnikovih, posebej Pečnikove Minke in Vdamčevih.

Pravite, da ste bili pri Matevčevih sedem mesecev, kam ste odšli potem?

Zaradi dela pri Matevčevi družini med vojno se je bilo treba v Kamniku prijavit na »Arbeitsdienst«. Ko sva z mamo opravili v Kamniku to prijavo, nisem več želela nazaj k Matevcu. Ker so takrat za moje delo in varuštvo izvedeli Videtovi na Lazah, so prosili mojo mamo, da bi prišla k njim. Pisali so se Burkeljca, po domače se je reklo pri Videtovih. Imeli so veliko posestvo, žago in gostilno, rabili so pomoč. Leta 1942 sem tako prišla v njihovo hišo. Tam smo bile štiri dekleta, velika dekla, mala dekla in še dve pomočnici. Kajbičeva Fanika iz Motnika je delala v trgovini, nekaj časa je pri družini služila za deklo tudi njena sestra Tončka. Neko noč, leta 1943, se je v hiši začel pokol. Domači so spali v hiši zgoraj, začelo se je razbijanje, vse so razdejali in tisto noč so partizani pobili in ustrelili očeta, mamo in eno od hčera. Ležali so po tleh v prostoru, kjer so bile tri postelje. Sin Tone je spal tisto noč na žagi, tudi njega so po vojni likvidirali. Franc, ki je bil zaposlen na občini in je stanoval pri Videtovih, je bil skrit. Druga hči Pavla je bila tudi zaposlena v Kamniku in je takrat ni bilo doma. Družila se je z učiteljico Fajdigovo, obe pa so kasneje nekje na poti prestregli, odpeljali neznano kam in ju likvidirali. Do konca vojne sem bila tam, potem sem šla domov v Tuhinj, po vojni leta 1945 pa k moji sestri v Ljubljano. Živela je v Stožicah, tam je bila takrat še mitnica.

Prej ste povedali, da ste kot varuška pazili veliko otrok, veliko ste jih tudi ujeli, ko so se rojevali. Ali ste tudi znali kaj pomagati pri porodu?

Ja, veliko otrok se je rodilo pri sestrah, vedno je bilo treba ujeti kakšnega nečaka in vse pripraviti za porod. Popkovic si nisem upala prerezati, a lovila sem babico, da je čim prej prišla. Ko je še bila na poti, pa sem segrela vodo in pripravila vse potrebno. Navadno je babica kar hitro prišla, ko pa se je rodil nečak Jože v tej hiši, pa je bila v bolniški. Tekla sem po dr. Šerkota, ta je res prišel, odrezal popkovic in rekel: »Kar zrihtej, saj znaš vse potrebno«. Potem je pa otroka takole na roke dvignil in rekel: »Poglej ga kak korenjak, tale pa bo za pleme«. Še posebej zanimivo je bilo,

ko sem bila na Tešovi pri sestri in ko so prihajali na svet otroci. Kar nekako je šlo, vse se je rodilo in vsi so normalno zajokali.

Ste bili v kakšni tovarni ali podjetju tudi zaposleni in ali imate pokojnino?

Pet let sem delala tu na Vranskem v kombinatu, leta 1963 sem šla v Titan in tam ostala 19 let. Leta 1982 sem se upokojila, imam nekaj pokojnine. Po upokojitvi sem še pri nečaku na Lazah čuvala otroke, popoldne pa hodila na dnino h kmetom. Ko je na Vranskem avto povozil mojo sestro Katarino, je bilo treba pomagati tu, nečaki so bili še majhni in njihov oče se je potem še drugič poročil. Zdaj živim z nečakom Jožetom, ta je samski, pomagam kolikor morem.

Ali se spomnite, da bi od vaših staršev ali prednikov kdaj kdo kaj povedal o prvi svetovni vojni in kako je bilo s tem v teh krajih?

Starejši so večkrat kaj o tem pripovedovali. Moja mama je bila nezakonska, imela je polbrata, ki je šel v vojno in je padel, niso nikoli izvedeli kje. Po njem je domačijo podedovala žena, zato je morala mama od doma. Oče je tudi bil v prvi vojni. So pa mama večkrat pripovedovali, da je bilo takrat pomanjkanje, ampak v teh krajih ne tako hudo kot na fronti in kot je bilo v času druge vojne.

Kje vas je ujela druga svetovna vojna?

Ko se je začela druga vojna, sem bila še doma v Tuhinju, takoj zatem sem se znašla pri Matevčevih v Motniku in kasneje na Lazah pri Videtovih.

Vi ste torej ostala samska, kako bi označili vaše življenje nekoč in danes?

Zase lahko rečem, da sem šla iz slabega na dobro. Zdaj živim boljše kot v mladosti, je pa res, da sem bila navajena vedno trdo delati, to so me naučili starši in nikoli nisem rekla, da se nekaj ne splača. Mama so nas vedno učili, da medtem, ko nekaj delaš, že premišluj, kaj boš naredil naslednje. Torej že vnaprej premisli, kaj boš delala, ko boš gotova. In človek mora tudi sam videti delo. Zdaj pri nečaku naredim, kolikor morem, imava tri krave, nekaj zemlje je domače in nekaj v najemu, živim mirno in bolje kot nekoč. Po kosilo hodiva v šolo in je eno dovolj za oba. V soboto in nedeljo kuhamo doma.

Spoznali smo vas kot pripovedovalko pravljic, pripovedk. Ali ste tiste, ki ste jih slišali, tudi kdaj zapisovali?

Ne, to nisem zapisovala, se pa vseh še spomnim, vse imam v glavi. Veliko so mi jih povedali stara mama, predniki, veliko tudi ženske nasploh. Sem pa veliko tega tudi brala, sploh sem knjige rada in veliko prebirala.

Se mogoče katero od pravljic zdaj spomnite, ki je še niste povedali? Povejte kaj!

Ja, katero pa naj povem? Mogoče tisto, ko je volk koštrune kradel. Takole je bilo. Pri neki hiši so klali, ko sta šla lisica in volk mimo na sprehod. Pa je lisica nagovorila volka, naj krade koštrune. Ko se je volk lotil tega, je lisica začela vpiti: »volk pa koštrune krade, koštrune krade« in je volk zbežal. Lisica si je medtem namočila glavo v »godljo«. Ko je volk prišel nazaj, so ga pretepli, ker je kradel, on pa je vpil, kako zelo ga boli. Pa se oglasi lisica: »Kaj bi bolelo tebe, poglej mene, kako sem uboga, nimam nobene moči, saj mi možgani iz glave gledajo«. Pa pravi volk: »No, če si pa tako uboga, te bom pa nesel«. Enkrat je bilo pa volku dovolj, vrgel jo je na tla, češ, lisica je zvrta zver, kaj bi bolan ta zdravo nosil.

Pa še tisto, ko je dekletce neslo v košari jajca, lisica pa je nagovorila zajca, naj se skrije. Deklica je hotela zajca ujeti, medtem pa ji je lisica odnesla košaro z jajci. Nato je šla lisica s košaro za grmovje in začela šteti: »Ta je zame, ta je za mojo mamo, za moje brate, sestre, strice«, a za zajca ni nič ostalo. Zajec je bil jezen, lisica pa se mu je smejala. Pa sreča čez nekaj časa lisica spet zajca ob poti k ribniku, bil je ves debel, ona pa suha. Pa ga vpraša: »Kako pa, da si tako debel?« Pa odgovori zajec: »Sem šel dol do ribnika, kjer je ogromno rib in sem se jih najedel. Pojdi k ribniku še ti, tam je polno rib, bodo še tebi prijale, ko imaš tako košat rep«. In res gre lisica do

ribnika, namoči svoj rep v vodo, ki je zmrzovala in rep ji primrzne. Ker ga ni mogla izvleči, se je pa zdaj zajec njej nasmejal, ker se je prej ona smejala njemu.

Nežka, ali ste v življenju veliko brali?

Zelo rada in zelo veliko sem brala. Slovenske večernice, povesti, Mohorjeve knjige, stare knjige, kar mi je prišlo pod roko. Posebej všeč so mi bile tri Jalnove povesti, in sicer: Ovčar Marko, Tri zaobljube in Spodkopana cesta. In še mnoge druge zanimive povesti sem brala.

Ste kdaj tudi prepevali?

Ne, peti pa ne znam. Čeprav nisem znala peti, sem imela petje v šoli na začetku tri. Ob samih peticah in štiricah v spričevalu pa je učiteljica rekla, da se pa peti res ne more naučiti, zato mi je še petje dala štiri.

Kaj si želite pri svojih letih, v januarju 2016 jih boste imeli 90?

Želim si samo zdravja, da bi me še spremljala spomin in čista pamet, da bi si čim dlje lahko še sama pomagala in da bi potem mirno zaspala. Ampak se ne sekiram, bo že nekako. Najbolj sem vesela, da imam dober spomin. Vsega se dobro spomnim, največkrat to, kako zelo hudo je bilo pri »Videtovih« na Lazah.

Spoštovana Nežka, hvala vam, da ste delili vaše spomine z mano in s tistimi, ki jih bodo brali. Želim vam še mnogo zdravih let, vse dobro in vas lepo pozdravljam.

Ob pogovoru z Nežko se nama je pridružil tudi Milan Brišnik, ki me je na Vranskem usmeril na pravi naslov.

Spraševala, tekst posnela in uredila ter posnela fotografijo: Marina Drolc.

Vransko, sobota, 13. december 2014.

Lepe misli:

Vse, kar se zgodi, se zgodi z določenim razlogom.

Če kdo te vpraša, kako ujeti sanje, odgovor je le ta, verjeti moraš vanje.

Prijazne besede so lahko krute in preproste, njihov odmev pa je neskončen (Mati Terezija).

ODSTRTE PODOBE NEKEGA ČASA

Pod tem naslovom tokrat objavljam skrajšani del rodovnika motniških Bervarjev, avtorja prof. dr. Zarjana Fabjančiča. Ime Zarjan smo v tej številki motniškega občasnika že srečali v povezavi s slovesnostjo obletnice rojstva Karla Bervarja, ki je bil Zarjanov stari oče. Celotna slika rodovnika, ki je pred vami, je pravzaprav ogromno življenjsko delo človeka, ki rodovino Bervar spremlja in zapisuje že od svojega sedemnajstega leta naprej, pripravlja tudi knjigo, ta bo zagledala luč sveta predvidoma čez eno leto. Kakšno velikansko delo je Zarjan opravil za celotno rodovino in še posebej za motniške Bervarje, je nemogoče opredeliti s pridevnikom. Ko pa se kot Motničanka in »Bervarka« zazrem v te podatke, ostajam ob vsem in nasploh brez besed. Podatki v rodovniku so tako zelo natančni, pregledni in tako številni, da si ni mogoče predstavljati, koliko arhivov, ljudi in sorodnikov, povezav in krajev po vsej Evropi je avtor rodovnika obiskal, koliko podatkov je moral najti na vse mogoče načine in jih zapisati, ob podatkih človeku enostavno jemlje sapo. Nikakor si ne morem misliti, koliko časa in vztrajnosti je bilo v enem samem življenju potrebnega za tako delo. V žargonu mladih bi lahko mirno rekla, da je Zarjan »CAR«. Ko sem pred več meseci resneje začela iskati podatke o Karlu Bervarju, Zarjanovem starem očetu, v prvem kolenu tudi pravem bratrancu moje

babice Jere Bervar, por. Drolc in nečaku moje prababice Marije Bervar, sem tako sama pri sebi označila tudi Karla. Karel Bervar je bil za tiste čase v resnici pravi car že zaradi dela, ki ga je opravil za cerkveno glasbo in za slovensko kulturo nasploh.

Skrajšani del rodovnika, ki je zdaj pred vami, bo zanimiv predvsem za potomce motniških Bervarjev. Zarjanu se v imenu vseh pokojnih in nekdanjih motniških Bervarjev ter vseh še živečih potomcev pod drugimi priimki iskreno zahvaljujem za njegovo vztrajnost, moč in pripravljenost, da nam je dovolil vpogled v njegovo delo in nam odstrl velikansko podobo nekega časa. Ta podoba nekdanjega motniškega časa in motniških rodov bi lahko bila sicer za vse, ki se z rodoslovjem na tak način ne ukvarjamo, gotovo že zdavnaj izgubljena. Zahvala avtorju gotovo ni dovolj, a Zarjanu lahko zagotovim vsaj to, da smo vsi sorodniki in vsi, ki smo spremljali novembrsko slovesnost ter se lahko zazrli v podatke njegovega rodovnika, odslej veliko bogatejši in srečnejši.

Zaradi povezave z rodovnikom dodajam na koncu prispevka o rodovini Bervarjev slike mojih prednikov (iz družinskega arhiva): pradedu in prababico, babico in deda ter njunega prvorojenega sina, mojega očeta. Prispevek je v formatu, kot ga je pripravil avtor.

Marina Drolc

Rodovina Bervarjev

Avtor prispevka: Prof. dr. Zarjan Fabjančič.

Prva oseba s priimkom Bervar, rojena v Motniku, je bila Marija Bervar * 9.8.1800 v Motniku 24, hči Jožefa Bervarja in Marije Remic. Umrla je stara 9 mesecev.

Zadnja oseba, ki se je v Motniku pisala Bervar, je bila Neža Bervar + 3.4.1990.

V okroglih 190 letih pa se je v Motniku zvrstilo več kot 300 rojenih Bervarjev in vsaj 50 primoženih žena Bervar iz Motnika in drugod. Da so Bervarji prišli v Motnik sta verjetno zaslužni dve Sajovčevi, ki sta se leta 1770 in 1778 poročili z Bervarjema iz Podlipovice, župnija Kolovrat. Ne more biti dvoma, da sta vzdrževali stike s sorodniki v Motniku. Dva od širšega sorodstva Bervarjev sta se preselila v Motnik, si ustvarila družini in posestva. Preden so v Kolovratu začeli voditi matične knjige (1753), so vse življenjske dogodke posameznika vpisovali v župniji Vače od leta 1621. Takrat so Bervarje vodili pod domačim imenom »Bajde«, ki v Podlipovici še vedno obstaja.

čas

1800
Maria

!

Karl (1864-1956)

!

1990
Neža

Skrajšani rodovnik Podlipoviških Bervarjev

Joannes WAIDE

1689 +

2. žena:

por. 1665 (Vače)

Agatha SIRK

* ex Parochia Zhemshenighi

Georgius WAIDE

(leg:fil: *Jo'is WAIDE*

* ex Podlipouiz

+ (-?-)

žena:

por. 21.01.1692 (Vače)

Gertrudis LACH

c. 1676 * ex Suarulach Vic:

S.Georgý Par:

03.12.1736 + (-?-) ex Podlipouz

Matthæus WAIDE (WERWAR)

(leg. filius *Georgij WAIDE* et *Gertrudis*
conjugum)

20.10.1698 * ex Podlipovez

25.01.1758 + sep. in Podlipowitz

žena:

Helena

Jacobus WRUAR

(*Matthæi WRUAR* et *Helenaë* Conjugum

Legit: filius)

26.04.1728 * Ex Podlipouiza

29.01.1787 + Podlipowitsch 28

žena:

22.10.1758 Kolobrath

Apollonia (Obreza) Dollinar

(filia legitima *Sebastiani OBREZA* et

conjugis eius *Helenaë*)

26.01.1736 * Ex Dollina

31.01.1797 + Podlipowitsch 28

Matthæus WRUAR

(*Jacobi WRUAR* et *Apolloniaë* conjugum
legitimus filius)

16.09.1759 * Ex Podlipoviz

25.10.1797 + Podlipowitsch 28

žena:

Gertraud LEBENITSCHNIK

04.02.1771 * (?) Pf. St.Gotthard

+ (?) als *Gertraud*

OZEPEK

Josephus WRUAR

(fil.leg: *Jacobi WRUAR* et *Apoloniaë* conjg:)

25.02.1769 * Ex Podlipoviz

09.03.1839 + (Möttnik) Markt 7

žena:

03.07.1799 Kolowrath

Maria REMZ

(eheliche Tochter *Mathiæ ROEMZ*

1774 * MPK

30.04.1830 + (Möttnik) Markt 45

Michael WRUAR

(*Jacobi WRUAR* leg.fil. et *Apoloniaë* conj.)

22.09.1775 * Ex Podlipoviz 28

01.01.1833 + (Möttnik) Markt 46

žena:

14.09.1804 Möttnik

Hellena KONSHEK

(*Primus KONSHEK* und *Rosal: SAJOVIZ*)

11.05.1787 * Moettnik 20

20.12.1853 + Möttnik10

BERVARJI so v moški črti izumrli

l. 1866,

ženski potomci se pišejo

Levec, Prašnikar, Pestotnik, Kosec, Omerza,

Marušič, Prvinšek.

Večinoma živijo v Šent Ožboltu, Blagovici in
Ljubljani

Motniški Bervarji – Jožefova veja

Josephus WRUAR

(fil.leg: *Jacobi WRUAR et Apoloniae conjg.*)

25.02.1769 * Ex Podlipoviz

09.03.1839 + (Möttnik) Markt 7

žena:

03.07.1799 Kolowrath

Maria REMZ

(eheliche Tochter *Mathiae ROEMZ*

1774 * MPK

30.04.1830 + (Möttnik) Markt 45

Josephus BRUAR

(*Joseph BRUAR u. Miza REMSKIN*)

17.03.1802 * Möttnik 44

12.02.1862 + Möttnik 6

žena:

31.01.1825 Markt Möttnik

Maria Anna KOSLAKAR

(*Mich. KOSLAKAR u. Miza KMETZA*)

29.05.1805 * Möttnik 6

06.05.1862 + Markt Möttnik 6

Maria BRUAR

(1805-1856)

potomci: PUNGARTNIG

→ **hči Josepha (1835-1899)**

potomci:

Škerbič, Stadler, Kukovič, Lazar

hči Elisabeth (1842-1907)

potomci:

BERVAR, Gresserov, Smerdu

Johann Baptista WERWAR

(*Joseph WERWAR u. Maria REMSKA*)

13.06.1811 * Möttnik 45

23.04.1881 + Trg motnik 9

1. žena:

22.08.1831 Kolovrat

Getraud KEMETITSCH

(*Georg KEMETITSCH u. Maria KOWATSCH*)

11.03.1804 * Podosredek 9, Pf.

Kolovrat

13.04.1870 + Markt Möttnik 45

2. žena:

26.06.1872 Möttnik

Lucia AUBEL

(- u. *Helena AUBEL*)

10.12.1849 * Markt Möttnik 25

28.12.1930 + Motnik 9

Florian WERWAR

(*Joseph WERWAR u. Anna KOSSLAKER*)

02.05.1829 * Markt Möttnik 6

01.04.1876 + Markt Möttnik 6

žena:

18.05.1863 Markt Möttnik

Katharina CENNE

(*Primus CENNE u. Helena geb.*

REBERSCHEG)

18.02.1834 * Markt 43

18.10.1905 + Motnik 6

Simon WERWAR

(*Joseph VERVAR u. Anna KOSSLAKAR*)

22.10.1839 * Markt Möttnik 6

17.12.1911 + Motnik 24

žena:

17.09.1883 Motnik

Maria Magdalena BERWAR

(*Primus BERWAR u. Anna ISLAKAR*)

22.07.1856 * Markt Möttnik 42

13.04.1902 + Motnik 4

Carolus BERVAR

(*Florian BERVAR u. Catharina CENNE*)

03.11.1863 * Markt Möttnik 6

08.06.1913 + Motnik 6

žena:

08.02.1902 Špitalič

Elisabeth LEBENIČNIK

(*Valentin LEBENIČNIK u. Ursula HRIBOVŠEK*)

12.11.1875 * Neuthal 24

+ (?) kot *Elizabeta MATKO*

Johann BERVAR

(*Simon BERVAR u. Magdalena BERVAR*)

27.12.1883 * Möttnik 32

žena:

20.09.1910 Gladbeck, Recklinghausen,

Nordrhein-Westfalen, Deutschland

Karoline BORSCHNER

(*Johann BORSCHNER u. Maria WERNIG*)

25.10.1889 Szabolcs, Fünfkirchen, Ungarn

↓
Potomci imajo priimke:

BERVAR

PUŠNIK: Vrhnjak

CENCELJ

DRČAR: Lovrač, Pavlič

Živijo:

Ločica, Velenje, Na Koroškem

ŽVIRC

V Ljubljani

↓
sinovi:

Anton

Ivan

Ferdinand

Franz Joseph

Vsi so imeli moške potomce s priimkom

BERVAR.

Živijo v različnih krajih nemške zvezne dežele

Nordrhein-Westfalen

Florianova hči Maria (1867-1918)
potomci: Konšek, Kastelic, Štrajhar

Johann Baptista WERWAR

(Joseph WERWAR u. Maria REMSKA)

13.06.1811 * Mötnnik 45

23.04.1881 + Trg motnik 9

1. žena:

22.08.1831 Kolovrat

Getraud KEMETITSCH

(Georg KEMETITSCH u. Maria KOWATSCH)

11.03.1804 * Podosredek 9, Pf.

Kolovrat

13.04.1870 + Markt Mötnnik 45

2. žena:

26.06.1872 Mötnnik

Lucia AUBEL

(- u. Helena AUBEL)

10.12.1849 * Markt Mötnnik 25

28.12.1930 + Motnik 9

Joseph WERWAR

(Johann WERWAR u. Gertraud KMETITSCH)

03.03.1835 * Markt Mötnnik 45

17.01.1915 + Motnik 55

1. žena:

07.05.1856 Mötnnik

Josepha SAJOWITZ

(Simon SAJOWITZ u. Appolo-nia KOSCHIEL)

23.03.1832 * Markt Mötnnik 15

07.12.1870 + Markt Mötnnik 45

2. žena:

23.03.1871 Mötnnik

Maria BERVAR

(Lukas BERVAR u. Gertraud KAJBIZH)

13.12.1848 * Markt Mötnnik 7

11.07.1914 + Motnik 55

Hčerki:

Maria ad Nives

03.08.1837 * Markt Mötnnik 45

Gemahl:

27.05.1872 Mötnnik

Barthelomæ GORIZHAN

Potomci imajo priimke:

Goričan v Zagorju : Pikelj

**Goričan v Špitaliču in Kranju:
Goričan, Belšak, Primc, Vencelj**

Aloisia

22.05.1880 * Markt Mötnnik 9
17.03.1960 + Jesenice, Gosposvetska 9

Potomci imajo priimke:

Kariž

Gabriel BERVAR

(Johann BERVAR u. Lucia AUBEL)

24.03.1873 * Markt Mötnnik 45

24.12.1944 + Motnik 9

žena:

08.02.1903 Šentgotard

Francisca KOŽELJ

(Barthol KOŽELJ u. Anna GROHAR)
20.09.1876 * Pod zidom 7, Pf. St.Gotthard
28.03.1920 + Motnik 10

Leopold BERVAR

(Gabrijel BERVAR in Franciška KOŽELJ)

13.11.1910 * Motnik 9

1944 + Šmartno ob Paki

žena:

10.02.1934 Šmartno ob Paki

Jožefa GOLOB

**Potomci imajo priimke:
BERVAR, Pavlin, Halilović**

Gabrielove hčerke:

Neža

Potomci imajo priimek Zupančič

Ana

Potomci imajo priimke:

Štor, živijo v Franciji

Frančiška por. Eniko

1907-2014

(brez potomcev)

Marija

Potomci imajo priimke:

Reberšek

Alojzija

Potomka se piše Lečnik

Franz BERVAR

(Josef BERVAR u. Josefa SAJOVIZ)

30.09.1857 * St. Oswald 70

1932 + Penzberg, Bayern

žena:

Georgine PISKER

1864 *

1951 + Penzberg, Bayern

Potomci živijo ne Bavarskem

v Alzaciji in ZDA

Samo v Alzaciji še imajo priimek BERVAR

Josef BERVAR

(Josef BERVAR u. Maria BERVAR)

26.03.1883 * Markt Mötnnik 55

17.10.1968 + Maribor

žena:

21.10.1912 Vipava

Franziska SILVESTER

(Franz SILVESTER u. Berta COTIČ)

03.10.1884 * Vipava 24

14.07.1978 + Maribor

Potomci živijo

**v Mariboru in Domžalah,
imajo priimka BERVAR in Kolar
(Andrej, Klemen, Daniela, Jernej)**

Sestre:

Getraud(1873-1915)

Potomci: Drolc, Zrinščak

Amalia(1879-1962)

Potomci: Cukjati, Kolčan

Ana(1886-1971)

Potomci: Majhen, Zgonik

Motniški Bervarji – Mihaelova veja

Michael WRUAR

(Jakobi WRUAR leg.fil. et Apolonie conj.)

22.09.1775 * Ex Podlipoviz 28

01.01.1833 + (Möttnik) Markt 46

žena:

14.09.1804 Möttnik

Hellena KONSHEK

(Primus KONSHEK und Rosal: SAJOVIZ)

11.05.1787 * Moettnik 20

20.12.1853 + Möttnik10

Lucas BRUAR

(Mich. BRUAR u. Hel. KONSKIN)

05.10.1805 * Markt 10

23.01.1874 + Markt Möttinig 7

žena:

16.11.1834 Möttnik

Gertraud KAIBITSCH

(Florian KAIBITSCH u. Gertraud

KOSCHEL)

11.02.1816 * Möttinig 7

26.01.1894 + Motnik 7

Primus WERWAR

(Micha WERWAR u. Hellena KONSCHEG)

30.05.1811 * Markt Möttinig 46

21.02.1873 + Markt Möttinig 42

žena:

14.02.1844 St.Gotthard

Anna ISLAKAR

(Simon ISLAKAR u. Agnes STRUKEL)

09.07.1814 * St.Gotthard 24

30.03.1871 + Markt Möttinig 42

Joseph WERWAR

(Michael WERWAR u. Hellena KONSCHEG)

13.03.1824 * Markt Mötnigg 46

09.02.1862 + Markt Mötnig 2

žena:

03.02.1850 St.Oswald

Johanna WONZHINA

(Leopold WONZHINA u. Maria IVAN)

1830 * Idria

Kaspar WERWAR

(Lukas WERWAR u. Gertraud geborene KAIBITSCH)

01.01.1839 * Markt Möttinig 46

01.08.1914 + Trnovlje 45, ž. Vojnik

žena:

12.06.1870 Maria Pletrovič

Helena HOJNIK

(Andreas HOJNIK und Helena BESTAR)

13.03.1844 *

27.10.1903 + Trnovlje 45, ž. Vojnik

Sestre:

Luzia (1836-1903) →

Elisabeth (1843-1907)

Potomci imajo priimke:

Bračič, Potočnik, Ivanek

Maria (1848-1914) p. Bervar

Francisca (1854-1926)

Potomci imajo priimek Grahek

Franz BERVAR

(Caspar BERVAR u. Helena geb. HOJNIK)

08.11.1880 * Arndorf 1, Pf. Sachsenfeld

06.03.1964 + Trnovlje pri Celju 19

žena:

31.08.1908 Vojnik

Anna ROŠER

(Thomas ROŠER u. Maria geb. LAZNIK)

24.06.1881 * Lipje 42, Pf. St.Jost

22.10.1923 + Trnovlje 45, ž. Vojnik

Sestre:

Maria(1870- ?)

Potomci imajo priimke:

Ahtik, Doler, Flis, Orožen

Antonia (1877- ?)

Potomci imajo priimek Kač.

Potomci imajo priimke:

BERVAR (Jano, Gojko, Goran, Jan)

Pilih

Primus WERWAR

(Micha WERWAR u. Hellena KONSCHEG)

30.05.1811 * Markt Möttinig 46

21.02.1873 + Markt Möttinig 42

žena:

14.02.1844 St.Gotthard

Anna ISLAKAR

(Simon ISLAKAR u. Agnes STRUKEL)

09.07.1814 * St.Gotthard 24

30.03.1871 + Markt Möttinig 42

Elisabeth (1847-1930)

Potomci imajo priimke:

Prešern, Puizdar, Kukanja, Tominšek

Franz (1849-1927)

Potomci imajo priimek BERVAR

Franc, Štefan, Janez

Maria Magdalena (1856-1902)

p. Bervar

Joseph WERWAR

(Michael WERWAR u. Hellena

KONSCHEG)

13.03.1824 * Markt Mötnigg 46

09.02.1862 + Markt Mötnig 2

žena:

03.02.1850 St.Oswald

Johanna WONZHINA

(Leopold WONZHINA u. Maria IVAN)

1830 * Idria

Johann (1854-1914)

žena:

Aloysia SAJOVIZ

(1856- ?)

Janez (1896-1941)

sinova: Ivan, Peter

Andrej (1897-1965)

Luzia WERWAR

(Lukas WERWAR u. Gertraud

geborene KAIBITSCH)

11.12.1836 * Markt Möttinig 46

26.06.1903 + Motnik 7

1. mož:

09.05.1870 Möttinig

Georg ZENE

(Primus ZENE und Helena

REBERSCHEG)

03.04.1828 * Markt Möttnik 17

07.04.1889 + Motnik 7

2. mož:

07.10.1901 Motnik

Valentin FLORIЈAN

(Georg FLORIЈAN v. Boshte und
Maria OSWALD)

05.02.1835 * St:Hyronimie 5, Pf.

Vranz

15.05.1923 + Jeronim 8, ž.

Vransko

Gertrud BERVAR

(- ? - und Luzia BERVAR)

27.02.1859 * Markt Mötnik 7

31.10.1919 + Ločica 21, ž. Vransko

mož:

10.11.1879 Motnik

Georgius KOPRIUSCHEK

(Gregor KOPRIUSCHEK u. Maria
POSNIZ)

27.03.1857 * Bella 17, Pf. Möttinig

22.03.1927 + Ločica 21, ž. Vransko

Carolus BERVAR

(- ? - und Luzia BERVAR)

04.11.1864 * Markt Mötnik 7

24.03.1956 + Celje, Na okopih 9

1. žena:

24.05.1891 Gornjirad

Josefa MATEKO

(Lukas MATEKO u. Maria geb.

ZIGALA)

16.03.1870 * Markt Oberburg 42

01.03.1923 + Celje, Slomškov trg 9

2. žena:

03.02.1924 Celje

Ana JAGRIČ

(Josef JAGRIČ u. Antonia

SKERBINEK)

14.07.1889 * Kozje 88

12.03.1973 + Celje, Ipavčeva 10

Potomci imajo priimke:

Zupan

Gabršek, Železnik

Fabjančič, Golič, Perne

Jurhar, Tavčar, Levstek

13 otrok

8 vnukov

17 pravnukov

24 prapravnukov

4 praprapravnuki

Potomci imajo priimke:

BRVAR (živijo v Nemčiji)

KROPIVŠEK: Vidmar, Urbančič,

Jurše

METELN: Sedej

KROPIVŠEK: Brišnik, Cencelj,

Dolinšek,

Potočnik, Avberšek, Štefančič,

Brvar,

Peklič, Papinuti

TOM

GRIL:

Strmšnik: Cestnik

Dobnik

Kovačič: Uran, Zalogar, Rus,

Turk, Žumer

Joseph Werwar (1835-1915), oče Johann Werwar, mati Gertraud Kmetisch - rodovnik Motniški Bervarji, Jožefova veja, str 27.

Jožefova druga žena Maria Werwar (1848-1914), oče Lukas Werwar, mati Gertraud Kajbizh, rodovnik Motniški Bervarji, Mihaelova veja, str. 28.

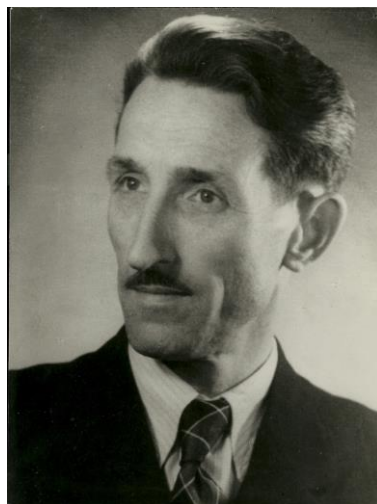
Družina Jožefa in Marije Bervar, sedita na sredini, med njima sedi sin Josip. Zadaj v sredini stoji Jera Bervar, por. Drolc, skrajno levo sedi Amalija Bervar, por. Cukjati, skrajno desno sedi Ana Bervar, por. Majhen, slikano na dvorišču za Purgarjevo hišo, pred 1914.

Gertraud-Jera Bervar (1873-1915), por. Drolc, prva od preživelih hčera Jožefa in Marije Bervar.

Jera in mož Franc Drolc (1879-1958), rojen pri »Pernatovih«, Vrhe nad Motnikom.

Franc Drolc (1907-1977), prvorojeni sin Jere in Franca Drolca.

Misli:

***Življenje je iskanje, je potovanje brez razdalje.
Vse teče kakor reka, le spomini obdajajo človeka.***

*Glasilo Podeželskega društva - Utrip pod lipo domačo, Motnik, predsednica: Ančka Podbevšek
Uredniški odbor: Ančka Podbevšek, Petra Slapnik, Marina Drolc.
Vsi prispevki se objavljajo brez honorarjev.
Glasilo NAŠ UTRIP, OBČASNIK iz MOTNIKA si boste lahko ogledali tudi na internetni strani
www.kamničan.si.
Občasnik je sestavila in oblikovala Marina Drolc.
Sliko na naslovnici posnela Marina Drolc.
Tisk: Studio Dataprint*